

אשר נעשה לנו ביום הזה

3

2

1

וכאשר נסתכל בענין יעקב אע"ה כמו שהוא

הי' כלול בחרין כן נמי היו לו צרת

לבן וצרת עשו. וצרת לבן והצלתו ממנו היו

בעוד שמו יעקב לבד. וההצלה מעשו היתה

אחר שבשרה המלאך שנקרא שמו ישראל,

והצלתו מלבן הי' ע"י בריחה. אבל ההצלה

מעשו הי' ע"י שהוא שלח לו מלאכים ובמדרש

(ב"ר פ' ע"ה) תפסו עליו מחזיק באוני כלב

לדרכו הי' מהלך וכו'. ויש לומר שגם יעקב

ידע מזה שלדרכו הוא מהלך. אבל באשר כל

מעשיו היו פועל דמיוני לזרעו אחריו. ההצלה

מלבן היתה לדוגמא ליציאת מצרים. כי ידוע

שמראה לבן הוא מקו הימין חסד ולבן הי'

חסד דקליפה ומראות נגעים ע"ב גמטריא

חסד, והיא קליפה מושכת לג"ע. והיא כענין

קליפת מצרים ערות הארץ מעשה ארץ

מצרים. אך ההצלה מעשו היא דוגמא על

לעתיד שלא יהי' שריד לבית עשו. והמלחמה

האחרונה שתהי' לנו היא עם בני עשו. ע"כ

עשה לפועל דמיוני שהוא לדרכו הי' מהלך

ודמיון היה ועוררתי. וכן יהי' לעתיד כי לא

בחפזון תצאו ובמנוסה לא תלכו. והוא לדרכו

ילך ועלו מושיעים בהר ציון לשפוט את הר

עשו. וע"כ הי' מחזיק באוני כלב זה לדוגמא.

והנה קיים שתי הבחינות כ"ר חנינא ור' יונתן.

וכמו שאמרנו שאנשים שאינם כ"כ מזוככים

מוטב להיות בבחי' בריחה ורק השלמים

לגמרי ומזוככים בתכלית להם נאות כמו

שאמר אידך כי היכי דנכפיי. האומנם הי'

יעקב אע"ה בעודו בבית לבן נמי מהשלמים

ומזוככים בתכלית. מ"מ בעוד שמו יעקב לבד

10

20

30

40

50

60

70

וזו הענין הי' נמי במצרים. כי בחפזון יצאת

מארץ מצרים. שישאל לא הי' עוד כחם

יפה להכניע את כחות מצרים. הוצרכו לצאת

בחפזון כעין בריחה כמ"ש במדרש (פ' בא פ'

ט). וכן אמר פרעה כי ברח העם. אבל לעתיד

שישראל יהיו במעלה העליונה בתכלית

השלימות כתבי (ישעי' נ"ב) כי לא בחפזון

תצאו ובמנוסה לא תלכו וגו'. והנה כמו

ביעקב שתחילה ברח ואח"כ נושע מלבן

ונעשתה אח"כ מתיצה המבדלת בינו לבינו

עד הגל הזה ועדה המצבה אם אני לא אעבור

אליך את הגל הזה וגו' ואת המצבה הזאת

לרעה. כן נמי במצרים רודפין אחריהם עד שנתקעו בים.

ובחמשה עשר באייר ירד להם המן. וכאשר

הוחזקו שלשה ימים בירידת המן בתלת זימני

היה חזקה והיו רואים במזונותיהם ששיגו

דרך נס נתפרדה מהם לגמרי המחשבה של

שר מצרים שהכניס בהם עדין מחשבות רעות

מ"מ אין שיגו לחם לאכול במדבר. כי ח"ו לומר

שהתלונה היתה מצד עצמם כי ישראל מאמינים

בני מאמינים וכמאמר הכתוב וזכרתי לך ר"ד

נעוריד וגו'. ובודאי כל התלונה נצמחה משרי

שיריים ממצרים. ועוד יש לומר שבעוד אכלו

ישראל מלחם מצרים שנשפע ע"י שר של

מצרים. היינו החררה שהוציאו ממצרים שנונו

כינה עד ט"ו לחודש אייר. אף שטעמו בה

טעם מן (כבש"ם קידושין ל"ח). מ"מ מאחר

ששורש השפעתו הי' ע"י שר של מצרים. אך

הי' לכחות מצרים קצת קירוב להם. אך

כשעברו שלשה ימים משכלתה החררה

שהוציאו ממצרים והיו ניוונים ממך. בזה נפרד

הנה כתיב ביעקב ביציאתו מבית לבן

(בראשית ל"א) ויברח הוא וכל אשר

לו. ויש להבין אחר שהשיי אמר לו שוב אל

ארץ אבותיך למה לא יצא בפרהסיא. ולכאורה

יש לומר דכל כמה דאפשר למעט בנס לא

רצה להשתמש בנסים. אך גם אחר הבריחה

הי' מוכרח לנס שבא אלקים אל לבן הארמי

כחלום הלילה ואמר לו השמר לך פן תדבר

עם יעקב מטוב עד רע. ובודאי יעקב השכיל

10 מראש שלבן ירדוף אחריו להתזירו ויצטרך

לנסים. ואחת היא אם בא ללבן הדיבור בחרן

שאל ימנע את יעקב מלשוב לארץ אבותיו.

כמו שבא אליו הדיבור בגלעד. ובכן מה בצע

לו בכרחו הלוא סוף יצטרך לשמש בנסים:

ונראה דכל מעשי אבות סימן לבנים. ועשה

זה לפועל דמיוני לבניו אחריו שיהי'

להם כח זה לברוח עכ"פ מפני הכחות החיצונים

הרודפין אחריהם אפי' במקום שא"א להם

לעמוד בקשרי מלחמה. והבריחה היינו להסיח

10 דעתו מדברים חיצונים אלו ולהתמין עצמו

בדברי תורה. הגם כי יש בחינה גדולה מזו

וכאמרם ז"ל בש"ס ע"ז (י"ז סו"ע"א) ר' חנינא

ור' יונתן תו קאזלי באורחא מטו להנהו תרי

שבילי חד פצי אפיתחא דע"ז וחד פצי אפיתחא

דבי זונות א"ל חד לחברי' ניויל אפיתחא דע"ז

דנכיס יצרי' אמר לי' אידך ניויל אפיתחא דבי

זונות ונכפיי' ליצרון ונקבל אגרא. והיינו

להכניע את צד הרע וכמו שאיתא התם איתכנעו

מקמייהו. אבל לאו כל אדם זוכה לזה ולאו

30 בכל זמן. רק לאנשי המעלה שהם מזוככים

בתכלית הויכוח ובזמנים מיוחדים שאין לצד

הרע כ"כ שליטה. וע"כ יעקב אף שכחו הי'

יפה להכניע את כח לבן וכשפיו אחו צדיק

דרכו לברוח. ומטעם שיהי' מסולו ודרך לבניו

אחריו אף כשלא יהי' כחם יפה כר"ח ור' יונתן

דש"ס ע"ז הנ"ל. עכ"פ יהי' יכולת בידם

לברוח. וכמו שם כשיעקב עשה מקודם כל מה

שהיתה יכולת בידו לברוח. ואח"כ כשלא הי' לו

עוד דרך הצלה הצילו השיי ע"י הוזהירו את לבן

40 הארמי. כן נשאר לדורות כשאדם עושה כל מה

שבידו וכל טעדי דאפשר למעבד בכדי להנצל

מכחות רעים הרודפין אותו. אח"כ נעזר בסיוע

אלקי:

4

5

אך כבר אמרנו שכמו ששלוש משמורות הוה

הלילה ובאשמורה האחרונה תינוק יונק

משרי אמו ואשה מספרת עם בעלה פירשי

מפני שהוא קרוב לאור דרכן של בני אדם

10 להתעורר. הרי שבשליש האחרון מתנוצץ אור

החזור מאור היום. כן בשליש האחרון של ימי

הספירה שהוא מ"ג בעומר ואילך מתנוצץ

אור חג השבועות. שהוא בערך ימי הספירה

כערך אור היום להתחושך של לילה. ובימי

כשישבו בטל. וכמו שמסיים הכתוב יושבי

בארץ צלמות אור נגה עליהם. היינו

שהיושבים ואינם בבחי' הולכים לא זוכין

לאור גדול רק הארה בעלמא להאיר את

החושך. וע"כ כמו שבשליש האחרון מהלילה

דרכן של בני אדם להתעורר מפאת אור

החזור. כן הוא בשליש האחרון מהספירה דרכן

של בני אדם הקרויין אדם להתעורר מפאת

האור החזור של חג השבועות. ובכן אפילו

60 אנשים שהיו עד הנה בבחי' יושבים או אפי'

בבחי' ישנים עתה הזמן להעורר ולהיות עכ"פ

מעתה ולהלאה עד התג בבחי' הליכה. כדי

שבחג יראו אור גדול. אמן: